

uheldig, var et billedligt Udtryk, og da forstaaer jeg den; da forstaaer jeg, at det er Hastværk, den højtærede Regering har, og da er naturligvis dette Lovforslag, og hvad der følger derefter, de to andre indirekte Skattelove, der skal gennemføres, et udmærket Udgangspunkt for Arbejdet paa nu, inden Demoralisationen er for vidt fremskredet, medens man endnu har sit Flertal nogenlunde uberørt, at komme igennem med de forskellige Love. Og jeg tænker dér ogsaa paa, at den stærkeste Villie indenfor Ministeriet snart forlader Ministeriet, og hvad der bliver tilbage til at holde paa Flertallet og holde Demoralisationen ude, er jo ikke saa overmaade imponerende.

Den stærkeste Villie er jo den Mand, der efter den tidligere omtalte sønderjydske Politikers og hans Organs Opfattelse har formaaet at klemme Overbevisningen ud af de sønderjydske Venstrømænd. Jeg vil antage, at da man tidligere har anset dem for at være Mænd, som stod temmelig fast paa en Overbevisning, har der sikkert skullet en temmelig kraftig Haand til saadan at klemme Overbevisningen ud af dem. Og nu skal den samme stærke Villie til at klemme Overbevisningen ud af de 5 eller 6 eller 7 Medlemmer, som her i Tinget forbeholdt sig Ret til at udtale, at man ikke ønskede Bispeembedernes Antal forøget med mere end eet, og det er jo højst sandsynligt, at denne samme stærke Villie vil være i Stand hertil og have det samme Held, som han har haft overfor de sønderjydske Folketingsmænd paa Kirkelovene i Almindelighed. Men naar saa denne stærke Haand tages tilbage, hvad skal der saa til for at holde et Parti eller to Partier, hvor Administrationsforholdene er saa vanskelige, sammen? Jeg forstaaer derfor særdeles vel, at Regeringen har Hastværk, og at den nu skynder sig med at tilvejebringe de fornødne Midler til dels at raade Bod paa den almindelige finansielle Misère, som dens Administration har frembragt, dels at tillade den at gennemføre en slet og kostbar Militærordning.

Det er ganske givet, at overfor et Toldlovsforslag, som har en saa udelukkende politisk finansiell Begrundelse, maa Regeringen nøjes med Stemmer fra de Partier, som er til dens Raadighed, hvad enten det er Partibundetheden, der ogsaa ved denne Afstemning vejer mest i Forhold til den inderste Overbevisning, eller Overbevisningen allerede har taget Plads Side om Side med de Konservative paa dette Lovforslags Gennemførelse.

Jeg skal anbefale alle mine Meningsfæller at stemme imod dette Lovforslag.

Fraenkel: Det ærede Medlem Hr. Rode saa i Forhøjelsen af Tolden paa Peber et Tegn paa, at Regeringen skulde være ved at drive bort fra Frihandelspolitikken og alt-saa over i en protektionistisk Politik. Dette Eksempel kan desværre ikke bruges som noget Tegn i den Retning, fordi Spørgsmaalet her er om en ren Finanstold. Selv paa et Tidspunkt da f. Eks. England var et virkeligt Frihandelsland, var der dér meget høje Finanstolde. Jeg antager, at det ærede Medlems Udtalelse beror paa en ret almindelig Misforstaaelse, idet man tror, at Frihandelslande er fritaget for Told, hvilket paa ingen mulig Maade er Tilfældet. Hvad der er Tilfældet, er dette, at Tolden lægges alene paa Ting, som ikke produceres i vedkommende Land, f. Eks. Peber, der hverken bliver produceret i England eller her, saaledes at man kan være den mest renlivede Frihandler, der overhovedet findes, og alligevel mene, at Tolden paa Peber maa forhøjes ligesom f. Eks. Kaffetolden og mange andre Tolde, der angaar Produktioner, der ikke drives i Landet.

Rode: Jeg takker det ærede Medlem Hr. Fraenkel for den lille sagkyndige Fremstilling af Forskellen paa Finanstold og Beskyttelsestold, som jeg skulde antage at de fleste Medlemmer her i Salen ikke er ube-kendt med. Jeg skal gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han ikke ret har opfattet, hvad det var, jeg sagde. Jeg er ikke gaet ud fra, at Peber fabrikeredes her i Landet, at Regeringen vilde beskytte Peberfabrikationen. Jeg har derimod fremhævet den Begrundelse, Ministeren fremførte for Pebertoldens Forhøjelse og sat den i Forhold til, at denne Pebertoldforhøjelse fandtes paa et Luksustoldlovsforslag. Den har aldeles ikke Plads paa et Luksustoldlovsforslag, og Ministeren gjorde derfor heller ikke noget Forsøg paa at paastaa, at Peber er Luksus, men sagde slet ikke andet end, at Peber kunde godt bære denne Skat. Og dertil sagde jeg, at denne Begrundelse kunde føre til en hvilken som helst yderligere Forbrugsbeskatning, og den kunde ogsaa føre til en hvilken som helst Belastning af Varer i Beskyttelsesøjemed.

H. O. Hansen: Under Skattelovens Behandling har det Parti, jeg tilhører, stadig været inde paa Tanken om Nødvendigheden af Beskatning af Varer, som havde Karakteren af Luksus, og vi kan derfor stemme